

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 74/15

Λουξεμβούργο, 1 Ιουλίου 2015

Απόφαση στην υπόθεση C-461/13
Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland eV κατά Bundesrepublik
Deutschland

**Οι υποχρεώσεις που προβλέπει η οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα όσον αφορά τη
βελτίωση και την πρόληψη της υποβαθμίσεως εφαρμόζονται σε συγκεκριμένα έργα
όπως η εκβάθυνση πλωτού ποταμού**

*Επομένως, η οδηγία αντιτίθεται στην έγκριση τέτοιου έργου όταν αυτό είναι ικανό να προκαλέσει
υποβάθμιση της καταστάσεως του οικείου υδατικού συστήματος και εφόσον δεν εφαρμόζεται
ορισμένη παρέκκλιση*

Η Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland eV (ένωση για το περιβάλλον και την προστασία της φύσεως, Γερμανία) αμφισβητεί ενώπιον του Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακό Διοικητικό Δικαστήριο, Γερμανία) την έγκριση που χορήγησε η αρμόδια ομοσπονδιακή αρχή για την εκβάθυνση ορισμένων τμημάτων του ποταμού Weser στη βόρεια Γερμανία, ώστε να καταστεί δυνατή η διέλευση μεγαλύτερων φορτηγών πλοίων από τους λιμένες του Bremerhaven, του Brake και της Βρέμης¹.

Κατά το Bundesverwaltungsgericht, τα επίμαχα έργα, πέραν των αμέσων επιπτώσεων από τη βυθοκόρηση και την απόρριψη των υπολειμμάτων σε ορισμένες ζώνες του Weser, έχουν πρόσθετες υδρολογικές και μορφολογικές συνέπειες για τα οικεία τμήματα του ποταμού. Συγκεκριμένα, θα ενισχυθεί η ταχύτητα του ρεύματος τόσο κατά την πλημμυρίδα όσο και κατά την άμπωτη, θα αυξηθεί το ανώτατο επίπεδο της στάθμης κατά την πλημμυρίδα, θα μειωθεί το κατώτατο επίπεδο της στάθμης κατά την άμπωτη, θα αυξηθεί σε τμήματα του κάτω Weser η περιεκτικότητα σε άλας, ενώ τα όρια των υφάλμυρων υδάτων του κάτω Weser θα μετατοπισθούν με φορά αντίθετη προς τη ροή του ποταμού, και, τέλος, θα αυξηθεί η προσάμμιση της κοίτης του ποταμού στο εκτός του διαύλου τμήμα.

Το Bundesverwaltungsgericht, έχοντας αμφιβολίες ως προς το αν η οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα² έχει εφαρμογή στη διαδικασία εγκρίσεως του συγκεκριμένου αυτού έργου ή αν περιορίζεται στην εξαγγελία απλών στόχων διαχειριστικού σχεδιασμού, αποτάθηκε στο Δικαστήριο. Το ερωτά επίσης ποια είναι, κατά περίπτωση, τα καθοριστικά κριτήρια για να εκτιμηθεί αν υφίσταται υποβάθμιση της καταστάσεως ενός υδατικού συστήματος κατά την έννοια της οδηγίας.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ο απώτερος σκοπός της οδηγίας-πλαισίου συνίσταται στην επίτευξη, μέσω συντονισμένης δράσεως, της «καλής καταστάσεως» όλων των επιφανειακών υδάτων εντός της Ένωσης στον χρονικό ορίζοντα του έτους 2015.

Οι περιβαλλοντικοί στόχοι που υποχρεούνται να επιτύχουν τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν δύο υποχρεώσεις, και συγκεκριμένα την πρόληψη της υποβαθμίσεως της καταστάσεως όλων των συστημάτων επιφανειακών υδάτων (υποχρέωση προς πρόληψη της υποβαθμίσεως) και την προστασία, αναβάθμιση και αποκατάσταση όλων αυτών των υδατικών συστημάτων με σκοπό την επίτευξη μιας καλής καταστάσεως το αργότερο έως το τέλος του έτους 2015 (υποχρέωση βελτιώσεως).

¹ Ειδικότερα, προβλέπεται η εκβάθυνση του διαύλου του άνω Weser, από την ανοικτή θάλασσα έως το Bremerhaven, κατά 1,16 μέτρα κατ' ανώτατο όριο και η εκβάθυνση του κάτω Weser, από την προ του Bremerhaven περιοχή έως το Brake, κατά ένα μέτρο κατ' ανώτατο όριο. Επίσης, προβλέπεται η εκβάθυνση του διαύλου του κάτω Weser από την περιοχή του Brake έως τη Βρέμη.

² Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327, σ. 1).

Λαμβάνοντας υπόψη το γράμμα, τους σκοπούς καθώς και τη δομή της οδηγίας, το Δικαστήριο συνάγει ότι οι ανωτέρω υποχρεώσεις δεν έχουν απλώς προγραμματικό χαρακτήρα αλλά εφαρμόζονται επίσης σε συγκεκριμένα σχέδια.

Επομένως, το Δικαστήριο δίνει στο Bundesverwaltungsgericht την απάντηση ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται, υπό την επιφύλαξη εφαρμογής παρεκκλίσεως προβλεπόμενης από την οδηγία, να αρνούνται την έγκριση συγκεκριμένου έργου όταν αυτό δύναται να προκαλέσει υποβάθμιση της καταστάσεως συστήματος επιφανειακών υδάτων ή όταν διακυβεύει την επίτευξη καλής καταστάσεως των επιφανειακών υδάτων ή καλού οικολογικού δυναμικού και καλής χημικής καταστάσεως τέτοιων υδάτων κατά την οριζόμενη από την οδηγία ημερομηνία.

Όσον αφορά το ζήτημα του πότε υφίσταται «υποβάθμιση της καταστάσεως» συστήματος επιφανειακών υδάτων, το Δικαστήριο απαντά ότι τέτοια υποβάθμιση υφίσταται όταν η κατάσταση τουλάχιστον ενός από τα ποιοτικά στοιχεία κατά την έννοια του παραρτήματος V της οδηγίας υποβαθμίζεται κατά μία κλάση, ακόμη και αν η υποβάθμιση αυτή δεν συνεπάγεται την επί τα χείρω τροποποίηση της ταξινομήσεως του συστήματος επιφανειακών υδάτων στο σύνολό του³. Πάντως, αν το οικείο ποιοτικό στοιχείο κατά την έννοια του ανωτέρω παραρτήματος εντάσσεται ήδη στη χαμηλότερη κλάση, οποιαδήποτε υποβάθμιση του εν λόγω στοιχείου συνιστά «υποβάθμιση της καταστάσεως» συστήματος επιφανειακών υδάτων.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαίνεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

³ Η ανάλυση της οικολογικής καταστάσεως των επιφανειακών υδάτων καλύπτει πέντε κλάσεις και συγκεκριμένα την υψηλή, την καλή, τη μέτρια, την ελλιπή και την κακή.